ΑΥΣΧΕΡΕΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

ΑΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΑΙ ΒΛΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

Ο Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

θεμελιώδη διαφορά, τόσον ἀπό τῆς σκοπιᾶς τῶν συμφερόντων, ὅσον καὶ τῶν διαθέσεων προσεγγίσεως ἐκ μέρους τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Δυτικῶν Συμμάχων ἀφ' ἑτέρου. Ἡ στάσις τῶν Σοβιέτ ἔναντι τῶν συνθηκῶν εἰρήνης μὲ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὰ ἄλλα ἐχθρικὰ κράτη τοῦ Ἄξονος (ἐξαιρέσει τῆς Φινλανδίας) ἀπέδειξεν ὅτι θὰ συμφωνήσουν μὲ τὰς βαθυτέρας ἀπιθυμίας τῶν Ρώσσων ἐν γένει φιλοδοξιῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Μέσην Ἀνατολήν. Εἶναι ἀδύνατον, ἀπὸ παραδείγματι, νὰ διαχωρίσῃς τὰς ἀξιώσεις περὶ Σοβιετικῶν κτημάτων εἰς πρώην Ἰταλικὰς ἀποικίας ἀπὸ τὴν παλαιότητα τῆς Σοβιετικῆς ἀποικίσεως, ὡς αὕτη διεδηλώθη εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Περσίας, καὶ ἀπὸ τὰς γνωστὰς πλέον προθέσεις τῆς Μόσχας νὰ καταστήσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εἰς τὸ Περσικὸν ζήτημα βάσιν πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἰδίας δυναμικῆς πολιτικῆς ἔναντι τοῦ Ἰρὰκ καὶ τῆς Τουρκίας.

Πράγματι, ὑπάρχουν ἤδη αἱ ἐνδείξεις, ὅτι ἐκείνη, ποὺ ἐμπνέει τὰς ἀξιώσεις πρὸς τὸ Κασπίνον ἔναντι τῆς καταστρώσεως τῶν συνθηκῶν εἰρήνης μὲ τὴν Ἰταλίαν καὶ τοὺς δορυφόρους τοῦ Ἄξονος εἰς τὴν Βαλκανικήν, εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῶν Σοβιέτ νὰ ἐγκαταστήσουν τὸν πόλον των εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον.

Ἤδη, συνεπῶς, νὰ κρίνῃ κανεὶς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀναμένει εἰς Παρισίους τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀπὸ τὸ πρῶτμα τῆς συναφείας του μὲ τὴν εὐτυχεστέραν εἰκόνα τῶν Σοβιετικῶν ἐπιδιώξεων εἰς τὴν Ἐγγὺς καὶ Μέσην Ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον.

●●●